Sekandar Zul Karnai

કીસ્સો સીકંદર ઝુલકરનએનનો.

ઊરદુ ઝબાન ગુજરાતી હરફોમાં.

છપાવી પ્રગટ કરનાર

કાઝી રહેમતુલ્લાહ બીન કાઝી ફતેહ મોહમદ.

મુંબઈ, શાખે ફતહુલ કરીમ પ્રેસમાં છાપ્યું છે;

આવૃતી પહેલી પ્રત ૧૦૦૦

સને ૧૮૯૦ ઇસવી. ૧૩૦૭ હીજરી.

કીમત ૩ આના.

૪૪૯

કીસ્સા સીકંદર ઝુલકરનએનકા.

—:૦✻૦:—

અવ્વલ કસમ અલ્લાહકા, હરરોઝો શબ લેતેરહો,
હોવે મદદ સબ કામમેં, અએ બંદે કયું ગાફીલરહો.
સોતે ઔર બએઠે યાદે હક, કરતેરહો તુમ અએ અઝીઝ,
સાહેબ બડા ગફફાર હએ, સુન અએ બંદે કરકે તમીઝ.
હકને અપસકે ફઝલસે, કઇ ચીઝ લાખ પએદા કરી,
કુરબાનજાઉં હક ઊપર, સાહેબ કરે કયું પરવરી.
કુદરતસતી પએદા કીયા, અવ્વલ સો એક મોતીયકીં,
મોતીકા ફેર પાનીકીયા, બેશક હએ રબ્બીલઆલમીં.
પાની કે ઉપર ફેર ઝમીં, હકને સો હએ પએદા કરી,
તબ જોશ પાનીકો ચડા, ઊસમેંભી હએ હીકમત બડી.
પાની પવનકે ઝોરસે, તબ જોશખાયા બેશુમાર,
પાનીપે કફ પએદા કીયા, સાહેબ અજબ પરવદીગાર.
કફસે ઝમીં પએદા કીયા, પાની ઊપર અએ દોસ્તાં,
તુમ યાદેહક કરતેરહો, દેખો ખુદાકી કુદરતાં.
પાની પવન ઔર ફેર ઝમીં, હકને કીએથે સાત થર,
ગુબ્બાર ફેર પએદા કીયા, હકને સો ફેર ઊનકે ઊપર.
ગુબ્બારસે ફેર આસમાં, સાહેબ અજબ તેરી સીફત,
સાતોં ફલક પએદા કીયા, દેખો યેહ હકકી મારેફત.

પાનીકે ઉપર ફેર ઝમીં, ચલને લગી કીશ્તી મીસલ,
હકને કીયા લાખોં પહાડ, મેંખોં સતી રહે હુએ સંભલ.
હકને સો ફેર પએદા કીયા, લોહા સો તોડે જો પહાડ,
ફેર આગ હક પએદા કીયા, લોહા ગલા ફેર આહમાર.
આતશ બુજહી પાનીસતી, કયા કહું હકકી ખુબીઆં,
તાકત નહીં હુએ દરઝબાં, તેરી સીફત બોલુંબયાં.
શમ્સો કમરસે રાતદીન, માલુમ સબ હોને લગા,
કુદરતસે દો હીરે જડે, કયા કુછ કીયા હુએ બે બહા.
કુદરતસે ફેર તારે જડે, સંસારકો રોશન કીયા,
બક્ષહાર જાના હક ઉપર, કુદરતસે સબ પએદા કીયા.
હુરાં ફરીશ્તે જીન પરી, પએદા કીયા લાખોં હઝાર,
હકને અપસકે ઇશ્કસે, જન્નત બનાયા ગુલઉઝાર.

કુદરતસે જન્નત ઔર સકર, પએદા કીયા સાહેબ ગકીં,
બેશક હુએ તુ હકકુલયકીં, બેશક હુએ રબ્બીલ આલમીં.
જહાડાં ઉગાયા બરઝમીં, હકને સો લાખોં બેશુમાર,
તસબી કરેં તુજહુ નામકી, રોતેહુએં તેરી આહમાર.
હકને જીસે પએદા કીયા, વોહ બંદગી હકકી કરે,
ખાલીક તેરે વોહ ઇશ્કમેં, રોરો નદી નાલે ભરે.
ફેર ખાકસે પએદા કીયા, આદમસફી બીબી હવા,
માબાપ બીન પએદા કીયા, યા મરહબા યામ રહબા.

દર નઅતે રસુલે અકરમ.

તઓહીદે હક કર બાદઝાં, બોલું બયાં અહમદ રસુલ,
જીસકે લીએ ઝાહીરહુવા, આપહી ખુદા હક હુએ રસુલ.
અહમદનબીકે વાસ્તે, દોનોં જહાં પએદા કીયા,
સલવાત ભેજો બરનબી, સુલતાને જુમલા અંબીયા.
ભેજે દુરૂદાં પાકરબ, હઝરત નબી મહબુબપર,
હક આપ બોલા હુએ હબીબ, તુમ દોસ્ત મેરેહો નશાર.
અવ્વલ તુમ્હીં આખીર તુમ્હીં, બાતીન તુમ્હીં ઝાહેર તુમ્હે.
તુમ દોસ્ત મેરેહો યકીં, હક આપ કહેવે ઇશ્કમેં
હક નુરસે પએદા કીયા, તુમકો જહાંમેં યારસુલ,
મહશરકે દીન રખના શરમ, હકપાસ તુમ જાઓ ન ભુલ.
તુમ નામસે આરામ હુએ, મછલીઓંકો પાની મને,
ઉમ્મીદ હુએ બખશે ખુદા, બુજહો મોહેબ્બો દીલમને.
કલમા દુરૂદાં રોઝોશબ, પડતેરહો તુમ ઉમ્મતી,
મુશ્કીલ ખુદા આસાં કરે, લાયક કરે હક જન્નતી.
હુએ દોજહાંકે પાદશાહ, બરહક નબી અહમદ રસુલ,
મારે ખુદા ઇમાનસે, યેહ અરઝ તુમ કરલો કુબુલ.
નામે રસુલ અલ્લાહ જબ, કાનોં સુનો અએ દોસ્તાં,
ભેજો દુરૂદાં ઓર સલામ, કુરબાં કરો તુમ માલોજાં.

દર મદહે અસહાબે કીબાર.

ફેર ચાર યારોંકી સીફત, બુજહો તુમ્હીં અએ દોસ્તાં,

હોવેં શફાઅતકો ખડે, રોઝે હુશરકે દરમીઆં.
ઉનકે મરાતીબ હુએં બડે, તાકત નહીં જો કહે સકું,
સારી ઊમર જીવે ગુઝર, તોભી ન પુરા લીખ સકું.
હુઝરત અબાબકર સીદીક, એક મરતબા ઉનકા કહું,
કુરબાં કરૂં જી જાનકો, ઉનકી મોહુબતમેં રહુ.
મશરીકસે તા મગરીબ તલક, ભેજે ખુદા બરસાતકો,
મએં એકદીલ ઔર એક અમલ, ઉનકી મોહુબતમેં રહું.
સબ ખુટજાવેં ફુરીઆં, લેકીન અમલ, હોવેં દરાઝ,
ભેજે દુરૂદાં રોઝશબ, ભેજો યેહ તુમ હદીયા નીઆઝ.
ઊનકે મરાતબ કયા કહું, કહેનેમેં નહીં આવે બયાં,
અબ દીલ લગાકર સબ સુનો, હુશીઆરહો ગાફલીજવાં.

દર મદહે યાર દુય્યમ હુઝરત ઉમર
રદીઅલ્લાહો અનહો.

હુઝરત નબીકે દીલજીગર, હુએં દુસરે હુઝરત ઉમર,
ઊનકે મરાતબ ફેર કહું, હુક દીનપર બાંધે કમર.
તારે ગીને આસમાનકે, ઔર ફેર ગીને ઊનકે અમલ,
અએસે નબીકે દોસ્ત હુએં, સરપર હુએં વાલી બર જુમલ.
તારે સો ફેર હોવેંતમામ, લેકીન અમલહોં બેશતર,
ઉનપર ખુદા રહુમતકરે, સલવાત હોવે બર ઉમર.

દર મદહે યાર સીય્યમ હઝરત ઉસમાન રદીઅલ્લાહો અનહો.

ફેર તીસરે ઉસ્માન હુએ, હઝરત નબીકે દોસ્તદાર,
ઉનકે મરાતબ હુએ બડે, કહેનેમેં નહીં આવે શુમાર.
નીચે ઝમીં ઉપર સમાં, મીસલે સંદુક મશહુર હુએ.
ઉસમેં રખું ઉનકે અમલ, સંદુક સબ ભરપુર હુએ.
સંદુક સબ મામુરહો, લેકીન અમલ ખુટે નહીં,
અએસે નબીકે દોસ્ત હુએં, ઉનકી સીફતકી હદ નહીં.
નાઝીલહો રહમત ઔર સલામ, ઉસમાન બા ઇમાનપર,
યેહ હુએ નબીકે દોસ્તહક, જાનો મોહેબ્બાં કર ફીકર.

દર મદહે ખલીફએ ચાહરૂમ હઝરત અલી કરમુલ્લાહ વજહો.

ફેર ચવથે હુએં હઝરત અલી, ઉનકા મએં કયા બોલું બયાં,
ઉનકે મરાતબ કયા લીખું, તાકત નહીં મેરી ઝબાં.
આસમાં ઝમીંકે દરમીઆં, સબ જહાડકો કીજે કલમ,
ઔર સ્યાહી દરીઆકી કરેં, પીછે લીખે ઉનકા ઇલમ,
સ્યાહી કલમ સબ હોરહે, લેકીન મરાતબ હુએં ઝીઆદ,
ઉમ્મત નબીકે વાસ્તે, અનઝાતસે કીતા જેહાદ.
ચારોં નબીકે દોસ્ત હુએં, ઉનપર ખુદા રહમત કરે,
ઉનકી મોહબત દીલમેં જો, રખ્ખે વોહ ઇમાંસે મરે.
ઉનકી મોહબત નહીં જીસે. મરદુદ હુએ દર દોજહાં,
ઉસપર મલક લાનતકરે, સાતોં ઝમીં ઔર આસમા.

દર મદહે ઇમામેં હસન વ ઇમામે હુસેન
રદીઅલ્લાહો અનહુમા.

ફેર હુએં ઇમામ હસનો હુસેન, ઉનકા સો હુએ રૂતબા ઊલા,
ઉનસે જહાંમેં રોશની, વએ હુએં શહીદે કરબલા.
શમ્સો કમર દોનો ઇમામ, હુએ રોશની દરદો જહાં,
ઉનપર ખુદા રહુમત કરે, હક હુએ ઊનહોંપર મેહેરબાં.

દર મદહે હઝરત ગઔસુલ આઝમ પીરાનેપીર
સય્યદ અબદુલકાદર જીલાની.

——o:✳:o——

ફેર પીરકે બોલું ઇસમ, ઉનકે જો ગ્યારા નામ હુએં,
ઉસ નામકી તસબી પડો, સબ મુશકીલેં આસાન હુએં.
યા શેખ મોહ્યુદીં ઇસમ, અવ્વલ મુરીદો જાનીઓ,
સય્યદ મોહય્યુદીં ઇસમ, દુજા સો તુમ પહેછાનીઓ.
મખદુમ મોહય્યુદીં ઇસમ, ફેર તીસરા એએ દોસ્તાં,
મોલાના મોહય્યુદદીં ઇસમ, ચવથા પછાનો દીલમીયાં.
દરવીશ મોહય્યુદદીં ઇસમ, ફેર પાંચવાં જાનો તુમ્હેં,
સુલતાં મોહય્યુદદીં ઇસમ, છઠઠા સો યેહ બોલો તુમ્હેં.
ગરીબ મોહય્યુદદીં ઇસમ, ફેર સાતવાં બુજો મુરીદ,
ફકીર મોહય્યુદદીં ઇસમ, ફેર આઠવાં રીઝકે જદીદ.
બાદશાહ મોહય્યુદદીં ઇસમ, નવ્વાં હુવા હુએ યેહ અદદ,
દસ્તગીર મોહય્યુદદીં ઇસમ, દસવાં ઇસમ કુલ જગ મદદ.

વલી મોહય્યુદદીં ઇસમ, ફેર ગ્યારવાં માહેર કીયા,
તસબી ઊન્હોંકે નામકી, પડ તુ જો અબ ઝાહેર કીયા.
ઊનકે વસીલેસેં ખુદા સબ મુશકીલેં આસાં કરે,
ઊમ્મતકે વાલી હુએ યકીં, કયા ફીકર તુ દીલપર ધરે.
ફેર હુએ ઇમામ આઝમ યકીં, ઊનકે હુકમસે નાફીરો,
સાબીત શરાપર દીલરખો, ઇમાનસે જબ તુમ મરો.

હીકાયત પહેલી.

બીચ બયાન સીકંદરકે પાસ દો ભાઈઓંકા ફરીઆદકો આને, ઔર અપની દાદકો પહોંચનેમેં.

——o:※:o——

તારીફ હક કર બાદઝાં, બોલું હીકાયત એક નવી,
બુજહો અઝીઝાં દોસ્તાં, હકરાહમેં રખ દીલકવી.
તકદીરમેં જો કુછ લીખા, મારા કલમ ફીરતા નહીં,
બરહક સહી યેહ કઓલ હુએ ઉસ રાહમેં કુછ ચલતા નહીં
એક દો બીરાદર ભાઇથે, આપસમેં વોહ કરતેથે જંગ,
લેકીન શરાકી રાહપર, વોહ એકલેથે દો નેહંગ.
દોનોં વોહ આપસમેં લડે, એક સાલતક હોગએ ઉદાસ,
કીસસે કહેં હમ હાલજા, દેખા કરે કીસકો નીરાસ.
આએ સીકંદરશાહકન, દેખાકે બએઠે ઝુલકરન,
દોનોં વોહ આપસમેં કહેં, જહુટેકા અબ યાં હુએ મરન.
ફરીઆદઝારીસેં ગરઝ, આએ ચલે શાહકે હુઝુર,
બએઠે સીકંદર તખ્તપર, હક હુએ સુખન કહેના ઝુરૂર.
બએઠેં અદલકે તખ્તપર, શાહ ઔર વઝીર હાઝીરથે સબ,
દીવાન બખશી હુએં ખડે, દીગર અમીરાં મોહતસબ.

કાઝી વ મુફ્તી થે સભી, ઔર કઇ અદાલતથી વહાં,
લાખાં કરોડાં આદમી, હાઝીર જો થે ઊસ વકતમ્યાં.
દીનકો અદલ ઇનસાફથા, ઔર શખ્કોથી રાહુત તમામ,
અએસે સીકંદર બખતવર, થા બહોત આગે એહુતેમામ.
ખુશકી તરીમેંથા અમલ, મશરકસે તા મગરબ ઝમીં,
ઉનકા હુકમથા સબ ઊપર, સુનીએ મોહબ્બાં તુમ યકીં.
કઇ ઝાલમાં ખુંખારકો, પામાલ શાહુને કરદીએ,
અએસે સીકંદર ઝુલકરન, હકને અજબ પએદા કીએ.
લશકર જો ઊનકા થા બહોત, છપ્પન કરોડ જીસકા અદદ,
ઉનકે સભી ઇનસાફપર, હકને કીયાથા યેહ મદદ.

ખાતેથે વોહ લુકમા હલાલ, અરામસે દેખે નકીન,
અએસે સીકંદર ઝુલકરન, ડરતેથે હકસે રાતદીન.
ઔર ઓઢતે સરપર કુલાહ, ઔર લુંગ સતી ઢાંપે સતર,
અએસે સીકંદર ઝુલકરન, ઔર ઓઢતે સરપર ચદર.
તકવા ઉન્હોંકા કયા કહું, તાકત નહીં મેરી ઝબાં,
ફરીઆદ ઊનકી રહેગઇ, પીછે કરૂં ઉનકા બયાં.
દોનોં બીરાદર આખડે, ફરીઆદકો શાહકે હુઝુર,
ઉનકી હીકાયત અબકહું. કીસ્સા હુવા યહાંસે ઝુહુર.
તસલીમકર બોલે સુખુન, અએ શાહ હમારી હએ અરઝ,
તબ બાદશાહ કહેનેલગે, કહો તુમ જો હએ દીલકી ગરઝ.
દોનો બીરાદર યું કહે, ફરીઆદ હએ યેહ જહાં પના,

તકદીરમેં જો કુછ લીખા, ચાહા કીયા યા રબ્બના.
ફેર દુસરેને યું કહા, ચાહે ખુદા સોહી કરે,
મએ યું કહુ યેહ યું કહે, હમ દો મને નહીં કોઇ હરે.
દોનોં કહે હક બેહતરી, કોઇ ન પસ દેવે જવાબ,
સબ સુમુન બુકમુમ હોરહે, શાહકા પડા સબકા હીજાબ.
લેકીન સીકંદર દીલભીતર, તજવીઝ ફેર કરનેલગે,
દોનોં સુખન બેહતર કહેં, હએં દીલમેં હએરાં ઇસજગે.
તકદીરમેં ચાહા કહા, ચાહા કરે હક બેહતરી,
દોનોં સુખન બેહતર કહેં, કયા બાત આ મુશકીલપડી.
દોનો સુખન બેહતર કહેં, કીસકો કહુ ખોટા ખરા
શાહ દીલમેં હએરાં હોગએ, મુજહ દાગ દીલઅંદરપડા.
શાહકો નેહાયત ગમહુવા, ઇસબાતકા અએ દોરતાં,
લેકીન ઇસી અહેવાલસે, શાહ બહોત ગમખાએ વહાં.
શાહ ઊસ મને હએરાનથે, પએદાહુવા દરદે શીકમ,
બોલે સીકંદર ઝુલકરન, દું જવાબ ઠેહેરો એક દમ.
હાજતકે તઇં કરલું અદા, વોહ સબ સુનાહું મુદઆ,
જો કુછ અરઝ તુમને કીએ, સબ કાનમેં પહોંચી સદા.
શાહ [illegible] હાજતકે તઇં મજલીસ સભી બએઠીરહી,
અબ દી[illegible]ગાકર સબ સુનો, શાહપર હકીકત યેહ હુઇ.
યેહ બાત યાં મરકુફકર, શાહકી હીકાયત અબ કહું,
ખો[illegible] અસતાવા લીયા, પાનીકા તબ સો મએં લીખું.
અસતાવા જાકર રખદીયા, હાજતકે તઇં બએઠે જો શાહ
કાંતક છુપાઊં બાતકો, કહેતાહું જો શાહપર પડા.

હાજતકેતઇં શાહ કરચુકે, ચાહા કે નીકલું મએં બહાર,
વએસેમને ઊસ વકતમેં એક મુરગ આયા ગુલઉઝાર.
શાહકો પકડકર લે ઉડા, અસમાં ઝમીંકે દરમીઆં,
માલુમ નહીં કીસકો હુવા, બુજો મોહેબ્બાં દોસતાં.
મુરગાબી લે શાહકો ઉડા, દેખા લીખા તકદીરકા,
કહાં બાદશાહ કહાં જાનવર, યાં દખલ નહીં તદબીરકા.
બસ શાહને દહેશતકે સબબ, ચશમોકો બંદ કરકે કહે,
હુએ હુએ સીકંદર ઝુલકરન, તકદીરમેં મારેપડે.
મુરગાબી જંગલમેં પકડ, જબ શાહકો લેકર ઊડા,
એક કીલ્લાએ ખએબરમેં જા, શાહકો બીઠા આગેખડા.
જબ શાહને આસરે જમીં, પાએતો પકડા દીલકરાર,
ફેર આંખ શાહને ખોલકર, ઊસ મુરગસે બોલે પુકાર.
બોલે સીકંદર મુરગસે, કહે તુ મુજહે હુએ કયા સબબ ?
કયું તુ મુજહે લાયા યહાં ? યેહ બાત મુજહ લગતી અજબ!
બોલા મુરગ તબ યેહ સુખન, અએ શાહ અબ તુમ ચુપરહો
તુમપર હુકમહુએ અઝખુદા, યેહ બાત તુમ દીલમેં રખો.
મુજહકો કરેગા રબ હુકમ, ફેર તુમકો મએં લેકર ઉડું,
બેહેતર હુએ અબ તુમ યાંરહો, હકકા અમર મએં કયાકરૂં.
શાહકી ઉદાસી દેખકર, દીયા મુરગને એક અપના પર,
કહા રખો તુમ ઇસ પરકે તઇં, તાવીઝકર તાવીઝકર.
તુમકો પડે જબ કામ સખત, તબ યાદ તુમ મુજકો કરો,
યેહ કઓલ હુએ બરહક સચા, હકકે હુકમ સરપર ધરો.

ઇતના સુખન કહેકર મુરગ, ફેર ઉડચલા હકકો ખબર,
હુએ હુએ સીકંદર એકલે, બએઠેકરેં દીલમેં ફીકર.
શાહકો નેહાયત ગમહુવા, રોરો પુકારે યા ખુદા,
રોરો સીકંદર ઝુલકરન, તકદીરસે કરતે ગીલા.
મુજહકો વતનસે બેવતન, તકદીર તુને કયા કીયા,
સબ લાવ લશકર તરક કર, કહાં કએદ મુજહકો લારખા.
લાખોં કરોડોં ફઓજમેં, હુએ હુએ સીકંદર તુ હુવા,
અબ એકલે રોયા કરો, તકદીર કરડાલી જુદા.
મશરકસે તા મગરબ તલક, તેરા ઇસમ મશાહુરથા,
હુએ હુએ સીકંદર ગુમહુવા, તકદીરસે માઝુરથા.
રોરો સીકંદર ફેર કહે, અબ તખ્તકહાં મજલીસકહાં
અબ અહલકાં ફરઝંદકહાં, અસબાબકાં સામાંકહાં.
રોરો હલક સુખા બહોત, કરનેલગે પાની તલાશ,
યારબ યેહ હુએ કીસકી જગા, બતલા મુજહે ઉનકા મઆશ
ગમગીનહો વાંસે ઉઠે, આપસકો દેખા બાગમેં
હર દો તરફ કરકે નઝર, ભેજા શુકર દરગાહમેં.
મેવા જો દેખા શાહને, દીલ ગમસતી રાહતહુવા,
નહીંતો સીકંદર ઝુલકરન, બીન મઓતથા યાં આમુવા.
પસ હઓઝ દેખા શાહને વહાંસે નીકલતી એક નહેર,
મેવા વ પાની દેખકર, બોલે કે દીલ કીજે શુકર.
બસ બોલ બીસમીલ્લાહ વહીં, મેવા જો ખાયા ભરશીકમ,
ખુશ હોકે ફેર પાની પીયા, દીલસે શુકર કીએ દમબદમ.

કી રૂહકો ખુશ તાઝતર, તકદીરસે ભેજા શુકર,
લેકીન સીકંદર બાગમેં, કરને લગે ચવદીસ ગુઝર.
ચવતરફ દેખા શાહને, જાનેકા કહીં રસતા નહીં,
કહેતે સીકંદર દીલકેતઇં, કોઇ દરતો યાં દીસતા નહીં.
અંદર ચમન અએસા કીયા, ચવતરફ ઉસકો કોટ હુએ,
હીકમનયેહ જાનેહુએ ખુદા, આદમ બના સબ ખોટ હુએ.
હુએ કોટ અંદર ખુશ ચમન, આદમ બના અફસોસ હુએ,
યેહ કયા સબબ હુએગા ખુદા યેહ કીલઅ કયા મહબોસ હુએ.
ઉસ બાગકે અએવાનમેં એક જહાડથા સબસે બુલંદ,
ઉસપર સીકંદર જબ ચડે, દેખા તમાશા દીલગઝંદ.
ચારોં તરફ જબ કી નઝર, ફેર શાહને દેખા અજબ,
લાખોં કરોડો દેવ હુએં, ઔર કઇ હુએં રાકસ પુર ગઝબ.
તબ દીલમેં શાહ મુઝતર હુએ અલ અઝમતે લીલ્લાહ કહે,
કીલ્લેકે બાહેર દેખકર, બસ દીલમેં હએરાં હો રહે.
એકતરફ દરીઆ કઅર હુએ, પાનીભરા હુએ બેશુમાર
શાહ દેખકર હએરાંહુએ, કહેવેં કીસે દીલકા બીચાર.
શાહ દેખકર કહેનેલગે, યેહ કયા ગઝબ બાહેર ખડા,
લાખોં કરોડોં ફઓજમેં, હુએ હુએ સીકંદર તુ પડા.
ફેર તીસરી જાનીબ નઝર, કરતે સીકંદર બાદશાહ,
બસ તોપખાના દેખકર, કહેનેલગે હક દે પનાહ.
અસબાબ જંગકા દેખકર, શાહકો નેહાયત ગમહુવા,
અંદર ચમન બાહેર ઝુલમ, બોલે કે બીન મઓત આમુવા.

ચોથી તરફ ફેર શાહને, દેખા કે પુરઅંદોહ કોહ,
કહેવે સીકંદર ઝુલકરન, અબ ઝીંદગીસે હાથ ધો.
ઇસ કોહકે અંદર નાગ હુએ, ઔાર કઇ હઝારાં અઝદહા,
ઇસ ઝુલમકો શાહ દેખકર, લરઝે બહોત સદ આહઆહ.
ઉન ઝાલેમોં ખુંખ્વારમેં, તુ હુએ સીકંદર એકલા,
રોવે સીકંદર દીલમને, કહેવે કે બરહક હુએ ખુદા.
શાહ જહાડ ઉપર બએઠકર દેખા સો જબ ચારોંતરફ,
યેહ હાલ જા કીસકો કહે, બોલે ન કુછ મુંહસે હરફ.
પસ જહાડસે ઉતરે તલે, શાહ દીલમને હએરાનહો,
કીસ્સે કહું યેહ હાલજા, અફસોસ દીલ હએરાન હુએ.
લેકીન સીકંદર ઝુલકરન, તકદીરપર શાકીર રહે,
ફેર ઉસ ચમનમેં એકલે, અહેવાલે દીલ હકકો કહે.
ફેર ઉસ ચમનકે દરમીઆં, આયા નઝર નાદર મહલ,
શાહ દીલમને કહેને લગે, ઇસ મહેલકો દેખું અવલ.
હક હુએ મેરે સરકે ઉપર, જબતક ન મએં પાઊં ખતા,
આસી સીકંદરકે ઉપર, તેરી પનહ હુએ હલઅતા.
પસ શાહ હીમ્મત બાંધકર, ઉસ મહેલકે અંદર ચલે,
સબઝા વ નહેરો મહેલકો, શાહ દેખ રહે ફેર એકલે.
દેખા અજાએબ બાગહુએ, ઉસ મહેલકે અએવાનમેં,
ફેર ઊસ ચમનકે દરમીઆં, એક હુઆઝહુએ મએદાનમેં.
ઉસમેં ફવારે છુટતે, ગોયા હુએ કઓસરકી નહર,
શાહ દેખકર કહેનેલગે, યેહ કયા સબબ ચલતી નહર.

બાગો નહરકો છોડકર, ફેર શાહ ગએ અંદર મહલ,
ઉસ મહેલકે ગોશેમને, એક કોઠડી ખોલે સંભલ.
ઊસ કોઠડીકે દરમીઆં, દેખા સીકંદરને અજબ,
ખાને રખે કઇ તરેહકે, દીગર ન કોઇ પાયા સબબ.
ખાના સો કીતની કીસમકા, જબ શાહને દેખા નઝર,
બોલે કે મએં ખાઊં અગર. જાવે ઉમર સારી ગુઝર.
જન્નત દીખાયા હકમુજહે, લેકીન નકોઈ આદમ બશાર,
મએં સખ્ત યાં બેચએનહું, કબ યેહ ખુદા ખોવે ફીકર.
યેહ મહેલહુએ કીસકામકીં, કોઇ જીન પરી આદમ નહીં,
કહેવે શીકંદર હકકે તઇં, અબ દીલ નહીં લગતા કહીં.
હર હાલ શાહ કરતે ફીકર, કબતક રહુંગા એકલા,
રોરો પુકારે ઝુલકરન, તકદીરસે કરતે ગીલા.
ફેર કોઠડી દીગરકે તઇં, શાહને જો ખોલે ઉસ વખત,
દેખા લીખા તકદીરકા, તબ ખુલગએ શાહકે બખત.
ઉસ કોઠડીકે દરમીઆં, એક પાલના દીગર પલંગ,
શાહ બાલીબાસે ફકરીઆ, જાકર ખડે જએસે મલંગ.
થી ઉસ પલંગકે દરમીઆં, મીસલે પરી એક સોરહી,
શાહ રહે અદબસે હો ખડે, કુછ બાત ના મુખસેકહી.
દુલહનકે જએસી સોરહી, દેખા સીકદંર કરનઝર,
આદમ બશાર તહકીકહુએ, જાગે તો મએં પુછું ખબર.
ફેર પાલનેકો શાહને, દેખા જો બસ કરકે નઝર,
બચ્ચાભી એક છોટાસા હુએ, જાના કે હુએ ઊસકા પીસર.

યેહુ આ વ ફરઝંદ દેખકર, શાહ દીલમને કહેનેલગે,
જાગે તો મએં પુછુ ઉસે તહુકીક હુએ ઇસકી જગે.
એક દો ઘડી ગુઝરે પીછે, લડકા જો રોયા ઝારઝાર,
તબ શાહુકે સીનેમને, ગમસે ઉઠે શોલેહુઝાર.
લડકેકે તઇં જહુલાદીયા, ફેર પાદશાહને ઉસઘડી,
બોલે સીકંદર બાદશાહુ, હોવે ઉમર તેરી બડી.
લડકા જો રોતાથા બહોત, જહુલાદીયા તબ ચુપરહા,
લડકા લગા ફેર ખેલને, દેખા તમાશા બાદશાહુ.
વએસેમેં આંખેં ખુલગઇ, બીબી ઉઠી તબ જાગકર,
બોલે ફકીરાની સદા, કહે ભાઇ તેરી કયા ખબર ?
બીબી સો તબ હુશીઆરહો, દેખી ફકીરે બેનવા,
મેરે જીગરકે દોસ્તકો, દેતાહુએ જહુલા વાહવા.
બીબીને તબ ખુશ વકતહો, બોલી કે હુએ મેરી દુઆ,
દરવીશ બંદગી બાદશાહુ, ખીદમતમેં પહોંચા હુએ સો આ.
દરવીશકો કહેને લગી, કીસ જાગે કહેતેહો મીયાં,
દીલકી હુકીકત મુજહુ કહો, કીસવાસ્તે આએ યહાં ?
ફેર કહો તુમ્હારા મુજહુ ઇસમ, બોલો ઇસમ દરવીશ તુમ,
ગર યાં રહોતો ખુબ હુએ, ઇસ બાતશે રાઝી હુએ હુમ.
દરવીશ ફેર કહેનેલગે, સુન માઇ તુ મેરા કલામ,
મએં હું ફકીર અલ્લાહુકા, મએં જા રહુ વાંહએ મુકામ.
મએં દરબદર ફીરતારહા, કોઇ જા મુકરર નહીં કહીં,
મએં શાહેદી દેતા નહીં, વાં મએં જગા કરકે યહીં.

અબ ફેર ખુદા લાયા યહાં' કબતક રહુંગા ઇસ જગા.
કરતાહું પુરી ઝીંદગી, સુન ભાઇ તુ મેરા કહા.
તકદીર શાહ મેરા ઇસમ, સુન ભાઇ અબ તુ કોન ધર,
હુમ અબ પડે યાં કએદમેં, રસ્તા નહીં જાઊં કીધર.
મએં હું ફકીરે બેનવા, બસ્તીમેં રહેના રાતદીન,
મએં આપકો હએરાનહું, મુજહ કએદમેં ડાલાહુએ કીન.
અબ ઇસ કીલેકે દરમીઆં, આદમ બશર તુમ એકહો,
ફેરઝંદ માકો દેખકર, મએં આપ બએઠા અકલખો.
શાયદકે મુજહકો અબખુદા, લાયા તુમ્હારે વાસ્તે,
અપની હકીકત તુમ કહો, મુજહકો ખુદાકે વાસ્તે.
ફેર શાહઝાદીને કહા, રહીએ યહાં બેખઓફ અબ,
ખીદમત કરૂંગી રાતદીન, કુછ તુમસે નહીંહું બેઅદબ,
તકદીર શાહ અબ તુમસુનો, મેરી હકીકત સરબસર,
મુજહપે નેહાયત દુખ પડા, લેકીન કીયા મએંને સબર.
બારા બરસતક મએં રહું, ઇસ કએદમેં તકદીરશાહ,
ઇસ વાસ્તે તુમકો કહું, દુખ બહોતસે સદ આહઆહ.
તકદીરશાહ કહેનેલગે, કહે ભાઇ તેરા દુખ મુજહે,
તુજહ છોડકર જાઊં કહાં, નહીં દીલમેં અબ ધોકા તુજહે.
કીસમતકે તઇં કર ઇખતીઆર, દોનોં રહે ઉસ કએદમેં,
કીસ્સા કીયા યાંસે શુરૂ, મખ્ખી દંસે જ્યું શાહેદમેં.

હીકાયત દુયમ.

દરબયાને ઝવજએ શાહે મુઝનબીન.

તબ શાહાઝાદીને કહા, કીસ્સા કહું અઅ્વલસતીં
મીસકીં નગરકા બાદશાહ, થા નામ ઉસકા મુઝનબીં.
શાહ મુઝનબીં ખાવીંદ મેરા, મએંહું ઉસીકી જાનોદીલ,
મએંહું એકેલી દીલજીગર, નહીં ગએર કોઇ એકતીલ.
હુએ શાહ મેરા વોહ ખુશ સીયર નહીં કોઇ ઉસે બીબીહરમ,
મેરા ઔર ઊસકા દીલ મીલા, હકને કીયા મુજહપર કરમ.
મેરી મોહબ્બત ઊસ ઉપર, ઉસકી શફકકત મુજહ ઉપર,
ચંદર બદન જએસે લગે, દોનોં ઇશકમેં હુમ મગર.
દોનોં હમીં મુશ્તાકહુએં, એક પલ નબીસતે રાત દીન,
યુસુફ ઝલીખાંકે મીસલ, હમ દોમને બુજાનકીન.
શીરીં જલીલ ફરહાદએં, દોનો હમીં સાહેબ જમાલ,
સએફુલ મુલુક બદીઉલ જમાલ, દોનોં સજે વએસે કમાલ.
મજનું વ લએલીકે મીસલ, દીલમીલગયા શીરો શકર,
થે અએશો અશરતમેં હમીં, ઇસ દીનકી કુછ નાથી ખબર.
સીંગાર કરતી રાત દીન, મએં આપકો રહેતી સવંર,
શાહ મુઝનબીં ખુશવકતહો, મુજહપર લુભાવે જું ભંવર

ઇસ અએશકે ગલબેમને. મુન્જહુકો રહા શાહસે હુમલ,
પસ શાહસે ઝાહેરકીયા, ખીલવતમેં શાહથે દર મહલ.
શાહ મુઝનબીં કહેનેલગે, બીબી દીખાઊં દર રમલ,
તુમહુમ અપન દોનો મને, ઇસિસે નકુછ પહોંચા ખલલ.
થા એક નજુમી શહરમેં, ઊસકો બુલાએ શાહ હુઝુર,
શાહકે મુકાબીલ આખડા તબ બાદ ફરમાયા ઝુરૂર.
કહા હુએ હુમલ બીબીકે તઇં, કઐસી ઘડીમેં હુઐરહા.
જો હોવે સો મુન્જહુકો કહા, ફેર શાહને યુંકર કહા.
દેખા નજુમીને રમલ, હુઐરતસતી ખોયા ગયા,
શાહ મુઝનબીં બોલે ઉસે, તુ બોલ કયું હઐરત રહા.
તકદરીમેં જઐસા લીખા, વઐસા બતાઓ તુમ શીતાબ
કુછ ખઓફ દીલમેં મતકરો, મુન્જહુકો બતાઓ દર કીતાબ.
તબ ઊસ નજુમીને કહા, સુનીઓ તુમ્હેં એ બાદશાહ.
દેવે ખુદા લડકા તુમન, સોગંદ હુકકી વદદુહા.
લડકા તવલ્લુદ હુકકરે, બાદઝ હુકીકત સબકહું,
ઇસિ કઓલપર સાબીત રહો, પીછે મરમ ઊસકા કહું.
શાહને નજુમીકે સબબ, દીલમેં કીયા દોદીન સબર,
લેકીન ઊસી અહેવાલસે, શાહકો હુવા ગમ દીલ ઊપર.
શાહને નજુમીકો કહા, હમરાહ રહો તુમ રોઝોશબ,
ખીદમત તુમ્હારી મઐં કરૂં, તુમ છોડદો ઘરકી તલબ.
તબ વોહ નજુમી શાહકને, રહેતા ખુશી ઓર શાદમાં,
રાઝીથે શાહ ઇસ કઓલપર, લડકા બતાયા પેટમાં.

શાહને રખા તાવીઝકર તબ વોહ નજુમીકો હુઝુર,
દીલજાનસે થે શાહફીદા, એક દમ નકરતે ઊસકો દુર.
હર હાલ ગુઝરે સાતમાહ, લડકા તવલ્લુદ જબહુવા,
શાહ મુઝનબીં ખુશવકતહો, કરનેલગે શુકરે ખુદા.
તબ ઊસ નજુમીકાહુવા, બાઝાર ફેર બેશક ગરમ,
હકને અપસકે ફઝલસે, જગમેં રખી ઊસકી શરમ.
હોવેં મુબારક બાદીઆં, શાહકો ખુદાને દી મુરાદ,
લેકીન જો શાહકે દીલમને, હુએ ઊસ નજુમીકી જો યાદ.
શાહને નજુમીકો દીયા, સરપાવ જોડા બેબદલ,
તોહફે કીએ હાઝીર કઈ, ફેર ઊસ નજુમીકે આગલ.
ખુશહો નજુમીને કહા, લેકીન હકીકત ફેર કહું,
શાહ મુઝનબીં અબ તુમ સુનો, એક દાગ દીલ અંદર રખું.
લડકા તુમ્હારા હુએ યેહ જો, ઊસકી ઊમર બારા બરસ,
તહકીક અઝ હુકમેં ખુદા, એક શખસ મારે નાતરસ.
બારા બરસ ગુઝરે પીછે, મારે સીકંદર ઝુલકરન,
શાહકો નેહાયત ગમહુવા, બોલા નજુમીને મગર.
શાહ દીલમને કહેનેલગે, હુએગા નજુમી યેહ સચા,
અબ મએં સીકંદરસેલડું, મારે વોહ કયું મેરા બચા.
તબ ઊસ નજુમીને કહા, લડનેમેં નહીં હુએ મસલહત,
છપન કરોડ લશકરકેતઇં, કયુંકર સંભાલો હુએ જુરત.
હુએગા સીકંદર ઝોરમેં, ઊસકા હુકમહુએ સબઊપર,
જો ચાહેસો પલમેં કરે, અએસા ઝોરાવર હુએ બશર.

ખુશકી તરી પાની મને, ઊસકા અમલ ચોગીરદ હુએ,
ઊસકે બરાબર કોઇ નહીં, વોહ આપ યકતા મરદહુએ.
દરીઆ ભીતર મશાહુરહુએ, હદલી સીકંદરને પડી,
કહેવે નજુમી શાહકો, કયા બાત આ મુશકીલપડી.
શાહને નજુમીકો કહા, બેહેતર જો જાનોસોકરો,
જોકુછ લીખા તકદીરકા, સામના તુમ જલદી કરો.
પસ શાહને ઊસ વકતમેં, યેહ જંગ સવારા દીલ પીઝીર,
અપને બચેકે વાસ્તે, બએઠા હુએ આપ હોકર ફકીર.
લડકેકે ખાતીર શાહને અએસા ચમન હાઝીરકીયા,
મુજહકો બીઠાકર બાગમેં, ફેર કોટકો ચુનકર લીયા.
બારા બરસકા કઓલકર, મુજહકો યહાં લાકર રખી,
ઊસ દીનસે મએંહું એકલી, કોઇ પર નમારે યાં મખી.
બારા બરસકી અબ ગીઝા, મામુરહુએ ઇસ જાગમેં,
લેકીન સીકંદરકે સબબ, દીલ જલગયાહુએ આગમેં.
ખાના વ પાની એકલે, ઊતરે સો અબ કયુંકર ગલે,
તુમકો ખુદા જીતારખે, તકદીરશાહ અબ તુમ મીલે.
હુએ યેહ હકીકત મએંકહી, તકદીરશાહ તુમકો જો અબ
મુશકીલ ખુદા આસાન કરે, તેરી હુએ કુદરત પાક રબ
ઝાહેરમને તકદીરશાહ, બાતીન મને ખુદ આપહુએં
અપની હકીકત બુજહકર, પસ દીલમને બેતાબહુએં.
દીલમેં સમજહકર ચુપરહે, ઝાહેર કીયા ના સાતોપંજ,
મેરી ઊમરકે દરમીઆ, ઇસતરેહકા દેખા નરંજ.

ઝાહેર ફકીરીમેં ગરક, માલુમ ના કોઇ કરે,
કોઇ પછાને ઊનકેં,તઇં, ઉસ વકત બે મઓતોં મરે.
તકદીરશાહ કહેનેલગે અએ ભાઈ અબ તુમ મતકુડો,
રાઝીરહો તકદીરપર, ઝીયાદા તકલ્લુમ મતકરો.
સોંપો બહુક ફરઝંદકો, તકદીરપર શાકીર રહો,
મારા કલમ ફીરતાનહીં, અએ પાદશાહઝાદી સુનો.
તકદીરકી ઔર મોતકી, દોનોંકી નઈં જગમેં દવા,
તબ પાદશાહઝાદી કહે, બેશક કહા તકદીરશાહ.
તદબીરસે હીલા કરો, તકદીરકી હુકકો ખબર,
અએ પાદશાહઝાદી તુમ્હી, અબ છોડદો દીલકી ફીકર.
જો કુછ લીખા તકદીરકા, વોહ નહીં મીટે હરગીઝ કભી,
બોલી સુખન તુમ સચકહે, તકદીરસે હારે સભી.
તદબીર કરનીહુએ અબસ, અએ પાદશાહઝાદી તુમ્હેં,
તકદીરપર શાકીર રહો, હમ સચકહેં આખીર તુમ્હેં.
હુકકે હુકમપર સર ધરો, તદબીર કરતેહો અબસ,
શાહ મુઝનબીંહુએ બેઅકલ, કયું કએદમેં ડાલા અબસ.
તુમ કએદમેં ડાલે અબસ, તુમ એકલે છોડે અબસ,
ઇસ મહેલમેં રહેના અબસ, યેહ પહેનના જોડે અબસ.
યેહ કોટ કરનાથા અબસ, યેહબાગ કરનાથા અબસ,
મેવે લગાનાથા અબસ, યેહ ફઓજ રખનાથા અબસ
ખાને પકાએહુએં અબસ, તુમકો છુપાએહુએ અબસ,
યેહ ફન સાખાએહુએ અબસ, યેહ કીજફાએં હુએ અબસ.

યેહુ તોપખાના હુએ અબસ, યેહુ જંગકા સામા અબસ,
અબ દેવ બુલાનાહુએ અબસ, રાકસ બીહાનાહુએ અબ
એક તરફ દરીઆ હુએ અબસ, દુજે તરફ ફોજાં અબસ,
તીજે તરફ દેવાં અબસ, ચોથે તરફ સાંપાં અબસ.
દરીઆ વ તોપાં દેવ સબ, રાકસ વ બીછુ નાગહુએં,
ચોકી કરેં ઊસ બાગકી, તુમ વાસ્તે ગમનાક હુએં.
લેકીન યેહુ સબકુછ હુએ અબસ, તકદીરપર રાઝી રહો,
તબ શાહઝાદીને કહા, તકદીરશાહ તુમ હક કહો.
ફેર પાદશાહઝાદી કહે, જોકુછ કહા સો સચકહા,
હકકે હુકમપર સરધરૂં, તબ [illegible] તકદીરશાહ.
બારા બરસ જાવે ગુઝર, અ[illegible]રત સતી,
નીકલેંગે ફેર ઇસ કએદસે, જોકુછ [illegible] સચહુએ સભી.
હીલમીલ રહે તીનો જને, બારા બરસતક એકદીલ,
તકદીરપર શાકીરરહે, પહોંચા બયાં જબ ઇસ મહીલ.
લડકેકી ખીદમત ફેર કરેં, દોનોં જને અએ દોસ્તાં,
અબ દીલ લગાકર સબ સુનો, તકદીર હક બોલો બયાં.
હર હાલ શાહ ભેજે શુકર, દરગાહે આલી બર જનાબ,
ખાવે હઝારોં ન્યામતાં, ઔર પીવે દોનો ઠંડા આબ.
લેકીન કીલેકે દરમીઆં, બારા બરસ જાવ ગુઝર.
તકદીરશાહ કહેને લગે, ફેર હમ કીધર ઔર તુમ કીધર.
લડકેકી ઉલફતથી બડી, દીન કએદમેં પુરે કરેં,
એક પલ નછોડે કએદસે, બોલે બલાલ હમ સરેં

લડકેકો લેકર ગોદમેં, નીકલે ચમનકે દરમીઆં,
કઇ રંગકે ફુલ ફુલકા, દેખા તમાશા જબ વહાં
લડકા નેહાયત ખુશહુવા, ગુલ ફુલ દેખે ચોતરફ,
સબ તોડદો મુજહુકો તુમ્હીં, બોલા સો લડકા યેહ હરફ.
મેવેભી લાખોં તરેહકે, લડકેકે આગે લા રખે,
લડકેકે ખાતીર વાસ્તે, તીનોંને ખુશહોકર ચખે.
શાહુઝાદી ઔર તકદીરશાહ, દોનોં હુકમ બરદારથે,
લડકેકે બએકે નામપર, હર દમબદમ બલહારથે.
લડકેકો લેકર ગોદમેં, મેવેકો લાએ દર નઝર,
કુચ્ચે પકે સબ દેખકર, એક ફુલ સો દેખા મોઅતેબર.
શાહુઝાદી યું કહેનેલગી, યેહ ફુલ અજબહુએ ઝહાડપર,
દેખો તુમ્હીં તકદીરશાહ, મુજહુકો બતાઓ તુમ અગર.
તકદીરશાહને દેખકર, બોલાકે હુએ નખ્લે રસુલ,
યેહ ઝહાડ હુએ સબસે બડા, મેવા લગાહુએ આન મુલ.
બારા બરસ ગુઝરે પીછે, પકતાહુએ મેવા ઉસ ઉપર,
શાહુઝાદી યું કહેનેલગી, તબતો યેહ ફુલહુએ મોઅતેબર.
કપડા લપેટો ફુલકેતઇં, તા ભુલ ના જાવેં અપન.
જીતેરહેં તો ઇસકેતઇં, ખોલેં અપન ખાવે અપન.
પસ ઝહાડકો કરકે નશાં, વાંસે રવાં હોકર ચલે,
સારે ચમનકે હરમીઆં, ફીરતે વોહ તીનોં એકલે.
દીનકો ફીરેં ઉસ બાગમેં, ઔર શબકો સોવેં દરમહેલ,
હર હાલ દીન પુરાકરેં, યેહ કએદ કલ જાવે નીકલ.

લડકેકી ખાતીરકે લીએ, યેહ કએદ ભરનાથા લીખા,
બારા બરસકે કઓલપર, દોનોંકીથી હરદમ દોઆ.
હર રોઝ ગીનતે રાત દીન, યેહદીન ગએ યેહદીન રહે,
લડકેકી ખાતીરકેલીએ, મુશકીલ યેહ સબ સરપર સહે.
ઇસ કએદસે રાહત ખુદા, દેવે તુમ્હેં ફેર ઔર હમેં,
લડકેકો હક જીતારખે, ઇસ ઝુલમસે હમ સબ બચેં.
શાહ મુઝનબીં કે નસલમેં, હકને અજબ લડકા દીયા,
હુએ હુએ સીકંદરકે સબબ, કયા કએદમેં લાકર રખા.
કાંથે સીકંદર ઝુલકરન, કાંહએ વોહ શાહે મુઝનબીં.
તુમપર ઝુલમ કયું કર કરે, ઇસરારે રબ્બીલ આલમીં.
તેરી શીકલકો દેખકર, ખીદમતકરે આકર તેરી,
તેરે હુકમપર સરધરે, લાવે બજા સબ ચાકરી.
તેરી હુકમપર સરધરે, લાવે બજા સબ ચાકરી.
દીલ શાહેદી દેતાહુએ યું, તેરી બલા લેકર મરે.
તેરી શીકલકો દેખકર, બેશક ગુલામી વોહ કરે,
દેખે સીકંદર યેહ જગા, રોરો નદી નાલે ભરે.
ઉસ કએદકે અબ દરમીઆં, હુએ પહોંચના ઉસકો મહાલ,
ખતરા તો દીલકા દુરકર, તુજહકો રખુંગા મએં સભાલ.
દહેશત સીકંદરકી ન રખ, અએ મેરી જાની એકદમ,
તકદીરશાહને ફેર કહા, ઇસ બાતકા છોડો વહમ.
અએ માઇ લડકેકા ઇસમ, તુમ કયા રખે મુજહકો કહો,
રોશાન જબીં ઉસકા ઇસમ, તાવીઝકર દીલમેં રખો.

તકદીરશાહ વાકીફ હુએ, રોશનજબીં કે નામસે,
રોશનજબીં કે હક મને, માંકી દોઆ સુબહાનસે.
અએ માઈ તુમ અપના ઇસમ, ઝાહીર કરો મુજહસે તુમ્હીં,
કહેતે હુએ બીબી શાહેલા, તાહકીક કર બુજહો તુમ્હીં,
તકદીરશાહકો ઉસ ઘડી, દોનાં ઇસમ ઝાહીર હુએ,
લેકીન યેહ દોનાં શાહ સતી, હરગીઝ ન કુછ માહીર હુએ.
તીનો મોહબ્બતસે રહે, બારા બરસતક એક દીલ,
જો કુછ નસીબોંકા લીખા, મીટતા નહીં હુએ એક તીલ.
બારા બરસકે દરમીઆં, દો ચાર દીન બાકી રહે.
અબ દીલ લગાકર સબ સુનો, તકદીરકે દેખો લીખે.
યેહ બાત અબ મવકુફ કર, શાહ સુજનબીંકી ફેર કહું.
જહાંસે હકીકત રહેગઇ, વોહ બાત અબ પુરી કરૂં.
શાહને નજુનીકો કહા, અબ કહો હકીકત ખોલકર,
આવે સીકંદર યા નહીં, ખોલે રમલ લા હઓાલપર.
દેખા નજુમીને તભી, બાકી રહે હુએ ચાર દીન,
રોશનજબીં કો મારકર, જાવે સીકંદર રાહ ઝન.
ઉસકી કઝાઓકદરમેં, તાહકીક ઉન પાયા લીખા,
અફસોસ હુએ સદ આહ આહ અફસોસ હુએ સદ આહ આહ
દીલમેં નજુમી સોચકે, હએરતસે બસ ચુપ હોગયા,
ગુસ્સે હો શાહ કહેને લગે, તુ બોલ જલ્દી બેહયા.
લાખોં કરોડોંકા ખરચ, તેરે કહે ઉપર કીયા.
સચ કહે અગર યા જહુટ હુએ, બેશક મએં બુજહું અવલીયા.

મારે સીકંદર આનકર, તો મએં તુજ્હે જાનુ સહી,
યા જહુટ તુ બોલા શુખન, તબ હાલ તેરા હુએ વોહી.
ગર જહુટ હો મારૂં તુજ્હે, આર સચ્ચ કહે પાવું તુજ્હે.
મારે સીકંદર યા નહીં, કહે તુ મુજ્હે કહે તુ મુજ્હે.
તબ ઉસ નજુમીને કહા, શાહ મુઝનબીં હુશીઆર હો,
આવે સીકંદર મારને, કયા સો રહાહુએ અકલ ખો.
મારા બરસમેં ચાર દીન, બાકી રહે હુએં અએ અઝીઝ,
બોલે નજુમી શાહુકો, દેખાહુ મએં કરકર તમીઝ.
તબ શાહુકે સીનેમને, લાગીં જો ગમકી બરછીયાં,
ઊસકી દવા મએં કયા કરૂં, મારે મેરા જાની મીંયાં.
અવ્વલ મએં ઊસસે [illegible] કરૂં, મારૂં સીકંદર યા મરૂં
મરગએ ફેર બાદઝ મેરે, [illegible] તો ફેર મએં કયા કરૂં
લશકરકે તઈં તયાર કર, નીકલા કફ્ન સર બાંધકર,
તાકીદકી લશકરકે તઈં, મારો સીકંદર હુએ કીધર.
લશકર કીયા હુશીઆર જબ, શાહુને સો તબ અએ દોસ્તાં,
લાખોં કરોડોં ફ્ઓજકો, ગારત કરૂં એક પલ મીયાં.
ચારોંતરફ ચવકી ખડી, ઓહોદઅ ઝબરદસ્ત ખુબતર,
એક તરફ દરીયા કહેરહુએ, સોંપે હુએં ચવકીમેં કદર.
દુજી તરફ મએં હું ખડા, લાખોં કરોડોં ફ્ઓજમેં,
આવે સીકંદર બેહયા, મએંભી હું ઉસકે ખોજમેં.
શાહ મુઝનબીંને સેહેરસે, કીતા ખીયાલાતે ઝબર,
કુલ દેવ રાકસ પહેલવાં, હાઝીર કીએ ઇસ વકતપર.

તીસરે તરફ ચવકી ખડી, દેવ રાકસસોંસે ભર જંગલ,
આવે સીકંદર જબ ઉધર, કુલ દેવ તબ જાવે નીકલ.
ચવથી તરફ એક કોહથા, ઉસ બીચ મોહકમ અઝદહા,
રૂહે સુલેમાની હુએ જીન, ખાવેં સીકંદરકો કહા.
શાહ મુઝનબીંને અકલસે, તદબીરકી ચારોં તરફ,
આવે સીકંદર ઝુલકરન, મારો સભી બોલે હરફ.
બારા બરસમેં એક દીન, બાકી રહા અએ દોસ્તાં,
અબ દીલ લગાકર તુમ સુનો, દેખો ખુદાકી કુદરતાં.
કીટ્ટલેકે તઇં બસ ઘેરકર, શાહ મુઝનબીં હુએગા ખડા,
દેખો અઝીઝાં દોસ્તાં, હુએ હુએ સીકંદર કાં પડા
અબ યેહ યહાં મવકુફકર, બોલું સીકંદરકા બયાં,
હુએ હુએ લીખા તકદીરકા, કયા વકત આખીર આ બના,
રોશનજબીં આર રાહેલા, ઔર તીસરે તકદીર શાહ,
ઉનકી હકીકત ફેર લીખું, નીકલે હુએ દીલસે આહ આહ.
તીનોં સો બએઠે બાગમેં, બસ આજ દીન છેલા રહા
બારા બરસ જાતે રહે, ખુશ દીલસતીં જો વાહ વા.
બીબી સો બોલી રાહેલા, તકદીરશાહ અબ અલવીદા.
તકદીરશાહ રો રો કહે, મએં તુમસે કયુંકર હું જુદા.
લડકેકે તઇં છાતી લગા, રોએ નેહાયત દીલમને,
મુજહકો બીસારા દીલ સતી, તુમ રહો સો જા બાબાકને.
રોશનજબીં રો રો કહે, તુમ મઆફ ખીદમત સબ કરો,
મએં મઆફ તુમકો સબ કીયા, આઝાદ તુમ મુજહકા કરો.

બારા બરસમેં એકદીન, મએં તુમકો નઇં રોને દીયા,
છાતી લગાકર પ્યારસે, ચેહરેકો મએં બોસે લીયા.
બારા બરસમેં એક દીન, મએં મુખકો ધોને નઇં દીયા,
મએં મુખ ધુલાયા હાથસે, તુમકો ધુલાને નહીં દીયા.
ખાના ખીલાયા મએં તુજહે પાની પીલાયા મએં તુજહે,
અબ એકલા છોડા મુજહે, અબ એકલા છોડા મુજહે.
સારી ઉમરકે દરમીયાં, અએસા ન દીલ બાંધા કહાં,
અબ તુમ કીધર ઔર હમ કીધર યેહ દાગ દીલ અંદર યહાં.
ફેર પાદશાહઝાદી કહી, તુમ રહા ચમનકે દરમીઆ,
શાહ મુઝનબીંસે પુછકર,તુમકો રખુંગા યહાંકેયહાં.
તુમસે વફાદારી કરૂં, સુનીયો યેહ અએ તકદીરશાહ,
મેરે જીગરકે દોસ્તકી, તુમને કીએ ખીદમત જો આ.
તુમકો મેરે ચશ્મોંસતી, હરગીઝ જુદા મએં ના કરૂં,
મુજહુકો અગર બેચો તુમ્હીં, ઉસ વકત મએ સરકો ધરૂં.
એક પલ ન મએ દેખુ તુમ્હે, તો ગુજરે મુજહપર એક બરસ
દેખો અઝીઝાં દોસ્તાં, કયા બાતકા આયા હએ રસ.
બારા બરસ અબ ગએ ગુઝર. એક પલમેં અએ તકદીરશાહ
તુમ હમ મીલે ઇસ બાગમે, લુતફા કરમકીથી નીગાહ.
ઉનકી મોહબ્બતકા બયાં, પુરા નહીં તુ લીખ સકે,
જાવે ઉમર સારા ગુઝર, તોભી ન પુરા કર સકે.
હર દીલ કહે ફેર કયા હુવા, તાખીર અબ હોતા હએ વકત,
તુ યહાં મોહબ્બતમે રહે, આગે મહેલ લીખતા હએ સખ્ત

તીનોંને ધોયા મુહકો ફેર, ખાનેકો બએઠે ફરશપર,
ખાનેકો ખા ફારીગ હુએ, કી રૂહકો ખુશ તાઝાતર.
ફેર શાહઝાદીને કહા, વોહ ફલકો લાઓ તોડકર,
ઊસ ફલકેતઇ ખાવે અપન, કપડેમે જોહએ બાંધકર.
રોશનજબીં દઓડા ગયા, ઉસ ફલકો લાયા ઉસવડી,
તકદીરશાહ ઊસ હાથમે, લાકર દીયા તબ એક છુરી.
તકદીરશાહ ઊસ ફલકેતઇ, લાગે છુરીસે છીલને,
લડકા સો તબ ખુશ વકત હો, બએઠા મુકાબીલ છીલને.
ઉસ ફલકેતઇ તબ છીલકર, તુકડે બનાએ લે છુરી,
ફેર ઉસ છુરીકી નોકસે, તુકડા રખા મુખ અંદરી.
દુજા સો તુકડા કાટકર, બીબીકે મુખમે ભર દીયા,
ફેર ઉસ છુરીકી નોકસે, બીબીને ખાયા કયા કીયા.
તીજા સો ખુરમા કાટકર, ફેર ઉસ છુરીકી નોકપર,
ખુરમા છુરીકી નોકસે, ખાઓ મેરે જાની જીગર.
ખુરમા જો મુખ અંદર લીયા લેકીન જો દાંતોંમે છુરી,
હએ હએ ખુદાકે હુકમસે, એક છીંક આઇ તબ બડી.
ઉસ છીંકકી તબ ઝોરસે, તાલુમે ઘુસગઈ વોહ છુરી !
હએ હએ હઝાર અફસોસ હએ, કયા બાત યેહ હોગઇ બુરી
તકદીરશાહને હાથસે, ફેર ઊસ છુરીકો છોડકર,
ભાગે ચમનક દરમીયાં, તકદીરસે સર ફોડકર.
માસુમકી ગઈ રૂહ નીકલ, હએ હએ વોહ લડકા મરગયા !
શાહઝાદી રો રો યું કહી, હએ તુ સીકંદર બે મયા.

દઓડી કે જો પકડુ ઉસે, આવે સીકંદર હાથમે,
મારા સીકંદરને પીસર, તુફાન ટુટા બાગમે.
બીબી પુકારી શોરકર, દઓડો કોઇ પકડો સુવા;
લડકેકે તઇ બસ મારકર, ઔર ગએબ અંદર યહાં હુવા.
ચડગએ લખાંલખ કોટપર, વએસેમે આવા વોહ સુરગ,
લેકર સીકંદરકો ઊડા, સબકે વહીં સરપર સુરગ.
ઔર સુરગ શાહકો લે ઉડા, સબને સો દેખા નઝરકર,
હરએક સુખ્ખન કહેને લગે, જાતે હુએ દેખો મારકર.
શાહસુઝનબીં બસ કોટપર, ચડકર સો જબ આયા વહાં,
લડકા સુવા શાહ દેખકર, રોરો પુકારા જાનોજા.
રો રો નીકાલી તબ છુરી, પ્યારે પીસરકે હટકસે !
દુરવેશાહો બએહું મએં અબ, બસ હાથ ધોઊં ખટકસે.
તદબીર સબ હોગઇ ગલત, તકદીરસે કુછ નઇ ચલા,
મેરે જીગરકે દોસ્તકો, કયા ખાકમે દેતા મીલા.
લડકેકે ગલેમે હાથકો, બસ ડાલ રોયા ઝારઝાર,
હરયકકે દીલમે ગમ હુવા, રોવે પુકારે આહ માર.
એક મરતબા બાબા કહો, બોલો મેરે જાની મીઆં,
તુમકો નીકાલુ કએદસે, અબ તુમ ચલો મેરે મકાં.
એક મરતબા મીઠા સુખન, મુજહકો સુનાઓ દીલજીગર,
મએ પાદશાહ તુમકો કરૂ, બસ્તા કરો મેરા નગર.
રો રો પુકારા ઝારઝાર મુજહકો રખો તુમ આપ સંગ,
તુમ જવાબ દો જલદી સતી, અબ ઝીંદગીસે હું બતંગ.

કહાંતક બયાં ગમકા લીખું તાકત નહીં મેરી ઝબાં,
શાહ આહ આહકી જહાલસે, ચવદીસ ઉડાયા હુએ ધુવાં.
લડકેકા ચેહેરા દેખકર, માં બહોત ગમસે તલમલી,
મએં તો અભાગન રાંડહું, ફુટી ગઝનકી બોજલી.
કરમોં જલી મએં હું સદા, ઔાર પેટસે ફેર મએં જલી,
બારા બરસ રહી કએદમેં. મએં ધુલમેં આખીર મીલી.
કોઇ ઝહેર દે મુજહ ઘોલકર, વોહ પીકે અબ જલ્દી મરૂં,
હુએ હુએ અકેલી બાગમેં, અબ જાકે ફેર મએં કયા કરૂં.
યેહ ઘાવ કારી મુજહ લગા, દીલમેં લગી આતશ જલન,
મેરે જીગરકે દોસ્તકા, દેખા મએં આંખોંસે મરન.
બારા બરસમેં યેહ ઘડી, નહીં ભુલ જાઊંગી ઝરા,
હુએ હુએ લખોંલખ ફઓજમેં, મારા સો કયું પ્યારા બના.
બારા બરસ તક મએં છુપા, રહીહું અકેલી બાગમેં,
હુએ હુએ વોહ આખીર મરગયા દીલ જલગયાં અબ દાગમે.
યહાં ખેલતા હંસતા ફીરા, યા સો રહા હુએ બેખબર,
બતીસ ધારા દુધકી, તુજહકો પીલાઊં અએ પીસર.
એકબાર માંસે બોલ તુ, તો મએ તુજહે ગોદીમેં, લું,
તુજહકો લગા સીનેસતી, ફેર બાપકી ગોદીમેં દું.
તકસીર મેરી મઆફકર, કયું રૂઠકર સોયા તુ અબ,
તુ ખોલ આંખેં દેખ અબ, માદર પીદર હાઝીર હુએં સબ.
કોઇ ધામધુમ સીસકો, ઔાર સીનેમેં મારે પથર,
હુએ હુએ સીકંદર બેહયા, તુ મારકર ભાગા કીધર.

ખાવે પછાડી બરઝમી, રો રો પુકારે પુતકો,
હુએ હુએ નજુમીને કહા, માના સુખન મએં જાહુટકો.
તહકીક કહેતાથા જો વોહ, મારે સીકંદર બે મયા,
મારે છુરીકો હલકમેં, હુએ હુએ ન કુછ આઇ દયા.
લાખોં કરોડોં ફઓજમેં, હુએ હુએ અકેલા મરગયા,
માદર પીદર રો રો કહે, તકદીરસે કુછ ના ચલા.
ગમકા બયાં મવકુફકર, કર દે શીતાબીસે દફન,
તકદીર હક બુજહો યકીં, તદબીરકે છોડો યેહ ફન.
લડકેકે તઇ દેકર ગુસલ, રો રો કફન ડાલે ગલે,
તુમ દુખ બખશો ઇસકેતઇ, આંસુસે મુખ ધોને લગે.
ઉસકો ઊઠાકર લે ચલે, સારે રફીકાં તલમલા,
લડકેકે બએઠે નામપર, માદર પીદરકા દમ જલા.
કીલ્લેકે અંદર બાગમે, ઊસકો દફન લાકર કીયા,
હુએ હુએ હઝાર અફસોસ હુએ, દરખાક ખુંમે કરદીયા
માદર પીદરકો સબ કહે, તુમ સબર અબ દીલમે કરો,
તકદારમે યુંથા લીખા, હકકે હુકમપર સર ધરો.
ફેર ઉસ ચમનકે કોટમે, દરવાઝા એક શાહને કીયા,
કીલ્લેમે ફેર રોઝા બના, હકકે હુકમપર સર દીયા.
માતમસે શાહ ફારીગ હુએ, ફેર ઊસ નજુમીસે મીલે
લડકેકી માં ઔર બાપ ફેર, બએઠે વોહ આકર એકલે.
હમકો મુરીદ અબ તુમ કરો, તુમ હો હમારે પીર હક,
કલમા પડાકર પીરને, બુજહો મુસલમાની હુએ હક.

શાહમુઝનબીં બોલે તભી, તકદીર હક ઔર મઔત હો,
અબતક ઉમરકે દરમીયાં, ઉલટે ફીરાએથે વરક.
ઊનકા કીસ્સા પુરા હુવા, બોલું સીકંદરકા બયાં,
જો બાત બાકી રહેગઇ, કરતાહું મએં પુરી અયાં
વોહ મુરગ શાહકો લેઉડા, અસમાં ઝમીંકે દરમીઆં,
વોહ મુરગ બોલા શાહકો, તુમકો મએં પહોંચાઊં મકાં.
શાહ તો નેહાયત ધ્રુજતે, ઔર કાંપતે છોડે ઝમીં,
વોહ મુરગ તબ ગાયબ હુવા, બેશક હએ રબ્બીલઆલમીં.
દેખે સીકંદર ઉસ ઘડી, હાજતકેતઇં કરતાહું મએં,
ઉસ્તાદ અપના દેખકર, દીલ શાહેદી દેતા હએ વેં.
યહાંસે મુરગ લેકર ઉડા, યેહ તો જગા હએ અબ મેરી,
હાજતસે જબ ફારીગ હુવા, ખોજેકો દેખા હાઝેરી.
દેખી જગા ભીગી હએ અબ, ખોજા ખડા હએ ઇંતેઝાર,
ગોયા કે બસ હએ જાગતા, કયા ખ્વાબમેં પહોંચા કરાર.
દરવાઝા ખોલા શાહને, આયા નઝર અપના તખત,
દેખો એઝીઝાં દોસ્તાં, તકદીરકી દેખો લીખત.
હએ દીલમને અદોહ ગમ, લેકીન જો બએઠે તખતપર,
હએ હએ સીકંદરકી અકલ, જાતી રહી ઉસ વકતપર.
શાહને જો દેખા કર નઝર, હર દો તરફ હાઝીરહએં સબ,
હએ હએ લીખા તકદીરકા, કયા હોગયા મુજહપર અજબ.
બુજહા જો શાહને દીલમને, તકદીરકી વોહથી ઘડીં,
અબ મએં કહાં વોહ જા કહાં, કયા હોગયા મુજહ સર પડી.

દીલમેં જો શાહુકે ગમ હુવા, લેકીન કહા ના કીસ અગલ,
તકદીરમેં જોથા લીખા, કીસકો કહું મએં અબ ખલલ.
આદમકેતઇં તકદીરને, જન્નતસે કાડાથા બહાર,
ઉનકા બયાં દીલમેં સમજહુ, કરતા હુએ આપસમેં બીચાર.
તકદીરને ફેર નુહુકેતઇં, તુફાનમેં ડાલી તમામ
ઉનકા બયાં દીલમેં સમજહુ, તુ કયા બીચારા હુએ ગુલામ.
તકદીરસે દાઊદ જબ, હોગએ મુલકકે પાદશાહુ,
ઊનકા બયાં દીલમેં સમજહુ, રોતા સીકંદર પાદશાહુ.
તકદીરને યુનુસકેતઇં, મછલીકે પેટ અંદર રખે,
ઊનકા બયાં દીલમેં સમજહુ, યેહુ હુએં નસીબોંકે લીખે.
તકદીરને સુલેમાકેતઇં, તાબે કીએ ઇનસાનો જાન,
ઊનકા બયાં દીલમેં સમજહુ, કર યાદ હુકકી રાત દીન.
તકદીરસે ઝીકરયાકે, આરા ફીરા સરકે ઊપર,
ઊનકા બયાં દીલમેં સમજહુ, કરતા સીકંદર યું ફીકર.
તકદીરસે અય્યુબકો, કીડે પડે જીસસે મીંઆં,
ઉનકા બયાં દીલમેં સમજહુ, રોએ સીકંદર દીલમીંઆં.
તકદીર ઇબરાહીમકો, ડાલાથા આતશમે ચકીં,
ઉનકા બયાં દીલમે સમજહુ, બરહુક હુએ રબ્બીલઆલમીં
તકદીર ઇબરાહીમકો, રાખે છુરી લે હલકપર,
ઉનકા બયાં દીલમે સમજહુ, રોએ સીકંદર દીલ ભીતર.
તકદીરને ડાલા કુએ યુસફકેતઇ અએ દોસ્તાં.
ઊનકા બયાં દાલમે સમજહુ, રોએ સીકંદર ફેર વહાં.

તકદીરને યાકુબકો બેહદ રૂલાઇ આંજવાં
ઊનકા બયાં દીલમે સમજહુ, રોએ સીકંદર દીલમીઆં.
તકદીરને મુસાફીતઇં દીથી ફુતાહુ ફીર ઉનઉપર,
ઉનકા બયાં દીલમે સમજહુ, રોએ સીકંદર શોરકર.
તકદીરને ઇસાકેતઇં મોજીઝ દીથી ઝબાં,
ઊનકા બયાં દીલમે સમજહુ, કઇ મુરદે ઉનસે પાએ જાં.
અબ કર સબર મતકર ફીકર, પસ અબ સીકંદર તુ કુજા,
તુ અબ શુકરકર દીલમને, હુકને રખી તેરી હુયા.
બોલા સીકંદર તખ્તપર, કહુ મએં સુનો અબ કહાં ગયા.
સબને કહા અએ જહાંપનાહુ, નહીં વકત કુછ તુમકો હુવા.
પુછા સીકંદરને તભી, મુજહુકો હુએ હુએં કીતને દીન?
સબને કહા અએ શાહુજહાં, કુછ તુમકો નઇં હુએ હુએં દીન.
શાહુ દીલમને હએરાન હો, મુજહુકો હુએ બારા બરસ,
યહાં તો ઘડી એક હોગઇ, ઔર મુજહુપે કયા હોગઇ કરસ.
અબ તુ સીકંદર દીલમને કર તુ ફીકર પએગમબરાં,
દુખ ઝાતપર અવ્વલ હુવા, પીછે હુવા તઇય્યબ મકાં.
રૂખ સુખકા જોડા હએ જગત, તો કયા કરે દીલમેં ફીકર,
દીલમેં સબર કરકર રહા, તકદીરકી બેજહુી કદર.
આએ સીકંદર હોશમેં, તબ યાદ આઇ એક બાત,
વોહુ દો બીરાદર ભાઇસે, બોલે સુખન શાહુ ઉનકે સાત.
ઉન દો બીરાદરકો કહા, શાહુાને સો તબ ઉસ ઘડી,
અબ મુજહે તુમ કહેતેહો કયા?, દો જવાબ તુમ ફરમાંબરી.

એક ભાઇ યેહ બોલા સુખન, જો કુછ લીખા સો હોવેગા,
અવ્વલસતી આખીરતલક, જબ કબરમેં જા સોએગા.
દુજા સો ફેર બોલા સુખન, ફેર જો ખુદા ચાહે કરે,
દો તુમ જવાબ જલદી સતી, હમ દો મને કોઇ ના મરે.
તબ શાહને ઉનકો કહા, એએ ભાઇ તુમ ખીદમત કરો,
જો લીખચુકા તાહકીક વોહ, હોએગા અબ તુમ મત લડો.
જો લીખ ચુકા સો હોવેગા, તાહકીક બુજહા હએ સરસ.
સબને કહા દર ઝાહીરી, તાહકીક બોલે શાહ દુરસ.
ફેર શાહને બોલા હરફ, જો ચાહે હક ફીરકર કરે,
સીધેકો ઊલટા ડાલકર, ઊલટેકે તઇં સીધા કરે.
શાહને કીયા દર ઝાહીરી, આપસ મને તુમ મત લડો,
યેહ કઓલ હએ બરહક સચા, હકકે હુકમપર સર ધરો.
યેહ બાત સુનકર ઉઠ ચલે, દોનોં બીરાદર ઉસ ઘડી,
સબને કહા યા મરહબા, સમજહે વોહ દોનોં જવહરી.
શાહસે રઝા લેકર ચલે, દોનોં બીરાદર શાદમાં,
ઉનકા બયાં મવકુફકર, કબતક રખેગા દાલમીઆં.
અએસે સીકંદર ઝુલકરન, તકદીરપર શાકીર રહે,
વોહ બાત દીલ અંદર રખે, અહેવાલ ના કીસકો કહે.
યેહ બાત સુનકર દોસ્તાં, તકદીરકો બુજહે સભી,
મારે ખુદા ઇમાનસે, ઔર મઓત ફેર દુજી વોહી
દુનીયાકી ગફલત છોડકર, કુછ તોશાએ ઉકબા કરો,
કાસ્સા યેહ સુનકર દોસ્તાં, દીલ જાન સબ હાઝીર કરો.

ઝાહીરમેં જો કીસ્સા યેહ હુઆ, બાતીનમેં હુઆ દરકે ફીરાક,
બુજહો લીખા તકદીર હક, સબ છોડદો અબ તમતરાક.
કીસ્સા અસલ્લ હુઆ ફારસી, ઇસકો લીખા હીંદી.મને,
જોકોઇ પડે જોકોઇ સુને, હોવે ખુશી વોહ દીલમને.
બએતાં બની હુએં ચારસ ૭, બુજહો અઝીઝાં દોસ્તાં,
ઇસમે હકીકત સબ લીખી, દેખો ખુદાકી કુદરતાં.
આસી જમાલુદ્દીન તુ તકદીરપર શાકીર રહો,
ઇસમે ઇશારા હુઆ બડા, જો સર પડે સો સબ સહો.
અહમદનબી મહેબુબપર, ભેજો દરૂદાં ઓર સલામ,
અઓ ઉમ્મતી મહેબુબ હક, ભેજો યેહ હદીયા તુમ મુદામ.

TRANSLATED BY MOONSHI F. M. SOOLEMAN.

ચેતવણી.

આ એસીકંદર ઝુલકરનએનની ચોપડી, પાયધોણીની પાસે કોલસા મોહલાના નાકા ઊપર બંબાખાનાની સામે કાઝી અબદુલકરીમ અને કાઝી રહેમતુલ્લાહની દુકાનેથી વેચાતી મલશે. જે સાહેબોને ખરીદ કરવી હોએ તેઓએ ઊપર લખેલે ઠેકાણુથી કીમત મોકલાવી મંગાવી લેવી

લી૦ કાઝી. રહેમતુલ્લાહ બી૦ કાઝી ફતેહમોહમદ